

הסלפי הוא צילום של הפנים שנעשה על ידי סמרטפון, בדרך כלל במקום מסוים (מסעדה, אתר נופש, אירוע חברתי או אטרקציה כלשהיא) ובדרך כלל מיועד לעלות לרשת חברתית כזו או אחרת. העובדה שהסלפי קשור דווקא בפנים איננה מקרית. הפנים הן האופן שבו אנחנו פונים לעולם, הן קשורות הן לדימוי העצמי שלנו והן למרחב התרבותי-חברתי שבתוכו אנחנו פועלים. ההבעה של הפנים מאפשרת לאחר לזהות אותנו, לקבל מושג על מי אנחנו ולקרוא את מצבי הרוח שלנו. מצד שני, למרות שלפנים יש חלק חשוב מאוד בבינון של היחס החברתי שלנו יש בהן גם מימד שאיננו ניתן לפרשנות וזיהוי על ידי אחרים. ומכיוון שהפנים שלנו כמעט ואינן ניתנות לנו לראיה יש בהן גם מימד מסתורי עבורנו. מכאן שלדימוי של הפנים יש חשיבות גדולה: הדימוי מאפשר לנו הצצה למה שאיננו ניתן לנו ביומיום, אלא שהצצה זו היא תמיד מתווכת, על ידי ראי, על ידי תמונה או על ידי המצלמה.

בקורס נבחן כיצד אפשר לקשור בין הסלפי למיתוסים תרבותיים קדומים כמו זה של נרקיס, נעסוק בקשר שבין הסלפי לפורטרט העצמי בציור ובצילום ונבחן את הקשר בינו לבין הקלז-אפ הקולנועי. באיזה אופן הסלפי קשור לדימוי של הפנים ולמשמעויות הרחבות שיש לדימוי זה? באיזה אופן הסלפי מכונן את היחס שביני לבין עצמי וביני לבין האחר? כיצד הוא קשור למרחב שבו הוא מצולם ולדימויים אייקוניים של מרחב זה כפי שהם שמופיעים בצילום ובקולנוע? האם הסלפי הוא המשך של ייצוגים קודמים של הפנים כמו למשל הקלז-אפ הקולנועי או הפורטרט העצמי וההבדל ביניהם הוא רק טכנולוגי או שמדובר בשינוי מהותי יותר, כזה שיכול להגיד לנו משהו על עצמנו ועל התקופה שבה אנחנו חיים שדימויים קודמים לא יכלו?